

«Aşa țeranul nostru numai cu feru'n mână
 «Incepú să slutéscă pădurea cea bătrână.
 «Tufanî, paltenî, ghindarî se îngroziră fórté:
 « — Tristă veste, prietenî, să ne gătim de mórte,
 «Incepură să ȕică: — toporul e aprópe!
 « — In fundul unei sobe țeranu-o să ne 'ngrópe!»
 « — E vre unul d'aî nostri cu el ca să'î ajute?»
 «Ȑise un stejar mare, ce avea anî trei sute
 «Și care era singur ce-va mai la o parte.
 « — «Nu!» — Așa fiți în pace: astă-dată avem parte
 « — Toporul și țeranul alt n'o să isbutéscă,
 » — De cât să ostenéscă. »

«Stejarul avu dreptate:

«Dupé multă silință, cercări îndelungate,
 «Dând în drépta și'n stânga, cu puțină sporire,
 «Ȑeranul se întórse fără de isbutire.

«Dar' când avù toporul o códă de lemn tare,
 «Puteți judeca singurî, ce tristă întâmplare!

«Istoria acésta d'o fi adevărată,

«Imî pare că arétă,

«Că în fiă-și-ce țéră

«Cele mai multe rele nu vin de pe-afară,

«Nu le aduc străiniî, ci ni le face tóte

«Un pământén d'aî nostri, o rudă séú un frate!»

Dintre satire vom menționa pe una din cele mai plăcute: *Rěsbunarea șórecilor séú Mórta luî Sion*, la care'î respunde Sion prin